

Véget ért az onkológus kongresszus

Szombaton, a VI. magyar onkológus kongresszus utolsó napján szekcióüléseken vitatták meg a négygyászati és a gégeszeti daganatos megbetegedésekkel kapcsolatban szerzett klinikai tapasztalatokat és gyógyítási eredményeket. Számos előadás hangzott el a korszerű vizsgálómódszerekről és a hormonkezelés lehetőségeiről is.

A kongresszus három napján és az azt megelőző sejtani tanácskozáson csaknem 200 előadás hangzott el. A kongresszus számos külföldi résztvevője is értékes előadással járult hozzá a magas színvonalú vitához. (MTI)

Mezőgazdasági „iskolaév”

Megkezdődött a falyvakban az oktatási idény. Az 1963-64-es évadban kereken 150 ezer felnőtt mezőgazdasági dolgozó, nagy többségében termelősövetkezeti tag vesz részt a szervezett, intézményes szakmai tanulás valamilyen formájában.

A legtöbben, mintegy 70 ezren a szakmunkásképző tanfolyamokon tanulnak.

Nyolcvanezer kémény — 49 ember

A Szegei Ingatlankezelő Vállalathoz tartoznak Szege város és a szegedi járás kéményseprői. Negyvenkilenc dolgoznak, örökdnék mintegy 80 ezer kéményrendje, használhatósága, épisége felett. A 49 kéményseprő közül igen sok 10-15 éve dolgozik ebben a megszeretett szakmában.

A kéményseprő részlegben két csoport működik, ezek közül az egyiket »sormunkásoknak« nevezik. Ők vannak többségben, az ő gorkójuk a város és a járás lakóházain a kémények rendbentartása. A területet 49 részre osztották, s egy-egy körzeti kéményseprő havonta köteles minden hozzá tartozó kéményt felülvizsgálni. A fő szezon most kezdődött meg. És ez a »nagy műszak« egészen április 15-ig tart. Róják tehát a város és a járás utcáit, házeit, felülvizsgálják a kéményeket, hogy ne legyen fennakadás, rendszeren lehessen fűteni a lakásokban, intézményekben.

A szakma szépségei

Minden tévhittel ellentétben sok szépsége is van a szakmának. Tudják ezt jól Baráth József, Murányi Márton, Bachmann Ferenc, Bánkúti József, Horváth Antal, Kotogán Imre és Kórász Fe-

renc is, hogy csak néhányat említsünk a legszorgalmasabbak közül. Most is becsülettel végzik munkájukat s a kötelező kéményseprésen felül, ha kell, az apróbb javításokat is elvégzik. S hogy mi ebben a szépség? Az, amikor az előbb még füsttől golyha mellől a gyerekek és a szülők köszönetet mondanak a javításért, a jó munkáért...

A másik csoport, az úgynevezett B-munkások, feladata talán a legnehezebb. Igaz, hogy ennek megfelelően lényegesen több a fizetésük is, de amit tesznek, az már gyakran szinte megfizethetetlen. Akármilyen rendkívüli időjárás van, tisztítják a hamuval teli kazánokat, a kormos kéményeket a klinikákon, kórházakban, intézményekben, napközti otthonokban. Megérdemlik tehát, hogy az ő nevüket is megismerjük az emberek, bár ahol munkájukat végzik, nem kell bemutatni őket. Szeretettel, elismeréssel beszélnek róluk. Így esik szó Ramatai Jenőről, Kakas Pálról, Koltai Lászlóról, Kása Balázsról, Kovács Istvánról, Kórász Józsefről és Szm Pálról.

Nem a tetőn

Sokan úgy gondolják, hogy a kéményseprői munka affé-

le artista ügyességet is igényel. Erről azonban Szegeden szerencsére már szó sincs, mert átépítették a tisztító részeket, s már nem a tetőn mászva kell a kéményt tisztítani, hanem a padlásterről. Esetleg mondhatják, nem lehet jó »mindig« kormos járkálni. Ezt azonban megcáfolják a kéményseprők, akikről se munka előtt, se munka után nem látszik meg foglalkozásuk. A vállalat minden alkalommal melegvizet fűdőt biztosít számukra, emellett igen jól öltöztöttek, csinosak a »civil« életben.

Ez a szakma is munkaerőhiánnyal küzd. Négy év óta nem jelentkezett senki kéményseprő tanulóknak a Szegei Ingatlankezelő Vállalatnál. Betanított munkás inkább akad, s ezért a vállalat úgy próbál magán segíteni, hogy három évi gyakorlat után szakmunkásvizsgára küldi a betanított kéményseprőket.

Kéményépitésből elégtelen

A kéményseprő részleg feladata többek között minden új létesítmény vagy felújítás után a kémények »levizsgálata«. Sajnos, sok rossz tapasztalatot szereznek a vizsgáztatók. Így például legutóbb a Kigyó utca 5. sz. alatti házban végzett vizsga során megdöbbenve állapították meg, hogy az építők kéményrakásból elégtelenre vizsgáztak. Az egyik kémény ajtáját ugyanis a világító udvar falára helyezték, mintegy két emelet magaságba. Nincs olyan kéményseprő, aki ezt meg tudná tisztítani. Sajnos, gyakran vizsgáznak rosszul a kéményépitők, s ezért nemcsak a beköltözésre váró lakóknak, hanem az építést végző vállalatoknak is nagy bosszúságot, terven felüli összegek kifizetését okozzák. Jó lenne, ha nemcsak a műszaki átadásra hívnák el a kémények szakembereit, hanem már előbb, így az esetleges kéményépitési hibákat meg az építés során ki lehetne javítani.

Egy újabb rendelkezés szerint, ötvenként minden kéményt úgynevezett füstnyomás próbának kell alávetni. De ezenkívül a városban egymásután épülnek az új létesítmények, egyre több kémény füstöl. S ez az érdekes, szép szakma várja az újabb érdeklődőket.

Horvaci Mária

Magyar gyógyszer gyorssegélyek

A magyar gyógyszeripar termékét a föld legtávolabbi országaiba is eljutnak, s készítőinek mindenütt tekintélyt, megbecsülést szereznek. Ezt bizonyítja, hogy külföldről gyakran fordulnak telefonon vagy táviratban a MEDIMPEX-hez, fontos, nem ritkán életmentő gyógyszerekért. Ilyen esetekben — a szolidaritás szellemében — azonnal intézkednek — többnyire repülőgépen, nemegyszer órákon belül eljuttatják a gyógyszereket, rendeltetési helyükre.

Legutóbb például N. Sz. Bjelinszkij neves szovjet tudós, súlyos vesebajban betegedett meg. A fertőzőes gyulladást megszüntetéséhez intravenás tetránra, erre a hazánkban gyártott nagyhatalmú antibiotikumra lett volna szükség. A Vöröskereszt a MEDIMPEX-hez fordult, ahonnan még aznap telefonon ment az utasítás a moszkvai kirendeltséghez, Moszkvából pedig késedelem nélkül repülőgépen juttatták el Rigába a kért 25 ampulla intravenás tetráninjekciót.

A gyors segítséget az sem akadályozza, ha nem indul

közvetlen repülőgép. Egy ízben — mivel aznap nem volt közvetlen járat — Prágán át küldték a Szovjetunióba uinoseptyl egy súlyos állapotban levő betegnek. A gyógyszer meg a kérés napján meg is érkezett.

Emlékeztet az oltóanyag-termelő és kutatóintézet dolgozóinak nagyszerű helyzetére is, amikor a nyáron 48 órás megszakítás nélküli munkával készítették el a lengyelországi himlőoltásokhoz kért egymillió adag vakcinát. A skopjei földregés alkalmával a Vöröskereszt ajándékként — vitamínokat, szérumokat, vérképzőgyógyszereket küldtek a sokat szenvedett város lakóinak megsegítésére. A magyar gyógyszeripar és kereskedelem dolgozóit ezt a fontos szállítmányt 24 óra belül állították össze. (MTI)

Egy halálos és több súlyos baleset

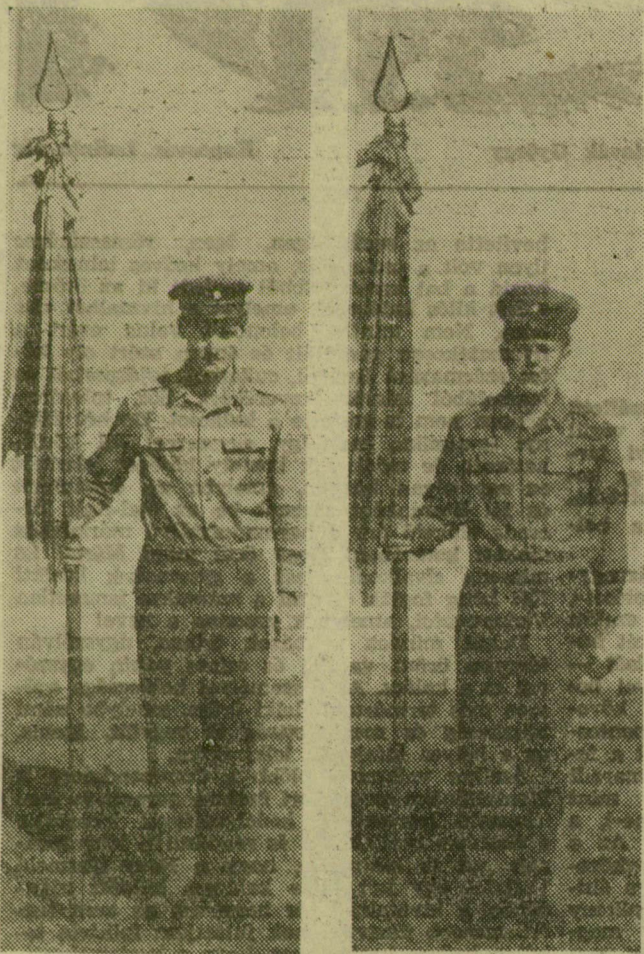
Autobusz alá került két kislány. Pénteken a késő esti órákban a Kossuth Lajos sugárút és a Párizsi körút kereszteződésében kézenfogva át akart szaladni az egyik oldalról a másikra Barkos Bea 7 éves, Párizsi körút 44. szám alatt lakó kislány. A nagy forgalom miatt ijedtükben nekiszaladtak az autóbussznak és az autóbusz alá kerültek. Szerencsére sérülésük könnyebb.

Ittasan haladt a motorke-rekpárjával Kistelek belterületén Sütka Ferenc 23 éves. Kistelek, Tanya 309. szám alatti lakos. Nekihajtott Gerc Antal, Csengele, Tanya 99. sz. alatti lakos lovas kocsijának. Az erősen ittas Sütka, kórházba szállítás közben belehalt sérülésbe.

Az útminti fának rohant öp-fűv tehérgépkocsijával Kistelek és Balástya között pénteken éjjel Börcsök Vendel, Szeged, Attila utca 4. szám alatti lakos. A gépkocsivezető a baleset következtében eszméletét veszítette, az arra járók találták rá. Beszállították a szegedi kórházba. A baleset oka ismeretlen, Börcsök súlyosan megsérült.

személygépkocsijával egy útminti fának rohant tegnap délelőn Hódmezővásárhely és Székkutas között Kopasz László, Szatmaly, III. ker. 189. szám alatti lakos. A gépkocsiban mintegy 20 ezer forint értékű kár keletkezett, a gépkocsivezető könnyebb sérülést szenvedett.

KIVÁLÓ KATONÁK

Györfi Tibor honvéd

Mohácsi Miklós honvéd

Egy esztendeje katona már a Szegedről bevonult Györfi Tibor és Mohácsi Miklós honvéd. Az évforduló emlékeztet maradványukra, mert a katonai és politikai kiképzésben egyaránt kitűnő eredményt értek el, s ezzel kiérdemelték a Magyar Néphadsereg Kiváló Katonája kitüntető címet. A két katona már a bevonuláskor megfogadta, hogy becsülettel teljesíti kötelességét a haza védelmében, s részt vesz a hadsereg katonáinak szocialista munkaversenyében. Törekvésüket siker koronázta, helytállásuk példa a most bevonuló fiatalok számára.

Négysemet az olvasóval

Mindennapi kenyérünkről

Tisztelt Olvasónk! Nem titok, hogy idén importálnunk kell tőkés piacra kenyérgabonát a lakosság ellátására. Sokan vannak mégis, akik négysemet között felteszik a kérdésnek: miért van erre szükség, miért nem elég a kenyérgabonánk, amikor pedig a felszabadulás előtt jelentős búzaexportot bonyolítottunk le.

Kár lenne a felesleges aggodalomért, félreértésért, s nincs okuk öröme ellenségeinknek sem. A szocialista mezőgazdaság kétséget kizáróan sokkalta fejlettebb a Horthy-korszakénál. Természetes, hogy rosszak, hanem jobbakkor. Lényeges eltérés viszont a vetésterület nagyarországi csökkenésében van. Ma hazánkban a két világháború közöttinél több, mint másfél millió holddal kisebb a gabona-vetésterület. Jelenleg alig több kétmillió katasztrális holdnál, az 1931-1940 közötti évtizedben pedig 3 millió 893 ezer katasztrális hold volt.

Valójában már ez is elegendő magyarázat lenne a feltett kérdésre. Ehhez azonban még tegyük hozzá azt az adatot is, hogy az elmúlt két évtizedben csaknem 1 milliót nőtt Magyarországi lakosainak száma. Egymillióval több ember, aki enni akar, jól táplálkozni akar, s akinek étrendjében fontos helyet foglal el a kenyérfogyasztás. Jól ismertek vagyunk arról világszerte, hogy nemcsak általában szeretünk bőségesen táplálkozni, hanem igen sok kenyeret is fogyasztunk. Csak egy jellemző szám: a statisztikai adatok szerint 1959-60-ban az USA-ban az egy lakosra jutó gabonaféle-fogyasztás öremlényben számítva 66 kiló volt, hazánkban viszont ugyanakkor 137 kiló. Nem nehéz egyébként ebből a következtetést levonni — tekintettel az USA lényegében a miénknél aqnos búzatermés-átlagaira —, hogy amennyiben ott a kenyérgabona-fogyasztás olyan magas lenne, mint nálunk, akkor csak egészen jó termésű években keletkeznének felhalmozott, exportálható készletek.

Jól teszi, tisztelt Olvasóm, ha most kicsit makacsodol, és megkérdezi, hogy miért csökkent mégis hazánkban a kenyérgabona vetésterülete. Legyen szabad a kérdésre kérdéssel felelni. Vajon nem akarja-e, hogy több húst, zást, cukrot, zöldséget fogyasszunk, mint amennyire a felszabadulás előtt lehetőségünk volt? Jelenleg ugyanis egy főre számítva évente csupán húsból és cukorból 15 kilóval többet fogyasztunk az akkorinál és 20 kilóval többet zöldségféléből. Márpedig ez csak úgy volt lehetséges, hogy a mezőgazdaságunkat belterjes irányba fejlesztettük és kenyérgabona helyett több takarmányfélével, zöldségfélével, ipari növényt, cukorrépat stb. termelünk. Ezek elegendhetlenek nemcsak a belső élelmiszerellátás javításához, hanem új szerkezetű mezőgazdasági exportunkhoz is,

amely szintén jólétünk emelését segíti elő.

A jövőben tehát importra rendezkedünk be a kenyérgabonából?

Szó sem lehet róla! Sőt éppen ellenkezőleg: az a helyes álláspont, hogy magunknak kell megtermelnünk mindennapi kenyérünket. Jóleső érzés, hogy a termelősövetkezeti gazdák megértették ennek jelentőségét. Ezt mutatta, hogy nemcsak a mi megyénkben, hanem az ország minden megyéjében már október végéig elvetették a kenyérgabonát, sőt a követelményeknek megfelelően, még 5 százalékkal többet is vetettek a tervezettnél. Nagyon sok múlt ezen és múlik majd a jövőben is. Ahhoz azonban, hogy ne legyenek a szó szoros értelmében vett kenyérgondjaink, még más sok minden szükséges. Egyre szélesebb körben lesznek tisztában vele termelősövetkezeteinkben, hogy a leg- alapvetőbb a búza hozam év- ről évre fokozódó növelése. Nem részletezem itt ennek a módját, amelyek lényegében a bőtermő külföldi és hazai fajták elterjesztésében, az alapvető nagyzemai agrotechnikai követelmények széles körű meghonosításában, a gazdálkodás színvonalának emelésében foglalhatók össze.

Az idei ősz is biztosítéka lehet annak, hogy termelősövetkezeteinkben mindent elkövetnek a kenyérgabona hozamának továbbnövelése érdekében. De nekünk, városiaknak is van tennivalónk. Ez pedig a lényegesen nagyobb takarékoság a kenyérről.

Nem mondja senki, hogy ezentúl ne tunkoljunk annyit kenyéret a paprikáscsirke saftjába, mint eddig. De azt mondjuk, hogy ne prédáljuk mindennapi kenyérünket. Erdemes lenne csak egyetlen nagy lakóház egynapi, különösen egy ünnepnap kenyerjulladékat összegyűjteni és megmérni. Hány kiló, s hány mázsa drága kenyér megy veszendőbe a félrelökött, vagy a családra száradt kenyérdarabokból, negyedvekniből? Igen jellemző példát mondott el a megyei pártbizottság első titkára nemrégiben a pártbizottsági ülésen. A makói járásban, a termelősövetkezetben segítő diákok után este összeszedték a napi koszból ott-hagyott kenyérdarabkákat. Több mint két zsákra való volt!

A kereskedelem, a vendéglátóipar is sokat tehet a kenyértakarékosság érdekében. Hányan és hányan követelik meg a boltostól, hogy este még zárás előtt öt perccel is kaphassanak kenyeret az üzletben. Másnap aztán viszont már senki sem akarja átvenni azt a kicsit szikkadt kenyeret, amelyet a boltos, esetleg kereslet hiányában, a záráskor már nem tudott eladni. Csak az átlagos szükségletnek megfelelő kenyérszám legyen szabad tehát raktározni, s a fogyasztóknak is nagyobb belátással kellene lenniük ennek érdekében.

Arról már nem is szölok, hogy alapelvnek kell tekinteni: kenyéret, kenyérgabonát csak emberi fogyasztásra fordítsunk. Ne hizlaljunk rajta állatokat, nem állati takarmányozásra való a kémény, áldozatos munkával megtermelt mindennapi kenyér.

Ma ebben az országban a becsületes, dolgozó embereknek megvan a mindennapi kenyérük — s nem is olyan kicsi, nem is olyan száraz ez a kenyér. Mindannyiunkon, munkánkon, megértésünkön, előrelátásunkon múlik, hogy ezután is mindig meglegyen.

Lóth János